

دسترسی ناقص تبعیض آمیز است

در یک جامعه قابل دسترس همه انسان ها بدون در نظر داشت توانایی های عملکردی شان میتوانند با شرایط یکسان در آن سهم بگیرند. این میتواند به طور مثال حق تحصیل، کار، سفر و انجام دادن مسایل مختلف باشد. اما اکثراً موانع مختلف وجود دارد. ممنوعیت قانون تبعیض برای اعمال تبعیض به شکل قابلیت دسترسی ناقص در ساختن یک «محیط قابل دسترس» کمک میکند.

قانون چه میگوید؟

دسترسی ناقص در قانون تبعیض به این معنی است که با یک شخص معلول بدرفتاری صورت میگیرد - مثلاً یک محل کار، یک مکتب یا یک فروشگاه آن تدابیری معقول را اتخاذ نمی کند که یک شخص (معلول) بتواند در شرایط قابل مقایسه با یک شخص فاقد معلولیت های عملکردی قرار بگیرد.

به بیان ساده میتوان چنین گفت که مورد بی عدالتی قرار گرفتن به این معنی میباشد که با شخص رفتار غیرعادلانه صورت بگیرد، چیزی را از دست بدهد یا هم در یک موقعیت بد (به کار) ادامه بدهد.

در مورد کدام تدابیر برای دسترسی میتواند باشد؟

این تدابیر میتواند در مورد ارائه نمودن آن وسایل کمکی باشد که شخص برای رفتن به مکتب و یا کار بدان نیاز دارد یا مثلاً هموار ساختن راه های ورودی به ساختمان ها و یا هم بلند خواندن مینیو غذای در یک رستوران برای افراد نیازمند. این بدان معنی است که یک شخص معلول بتواند در فعالیت مورد نظر سهم بگیرد، حتی اگر این کار دقیقاً همانند اشخاص دیگر صورت گرفته هم نتواند.

کدام افراد شامل این مقررات میگردند؟

فردی که دارای یک معلولیت است حق دارد تا برای دسترسی، برخی شرایط را مطرح نماید. از جمله در مکتب، محل کار، در بخش خدمات صحتی و درمانی و همچنان در فروشگاه ها و رستوران ها. فردی که مسئول فعالیت در یک بخش است، مثلاً یک کارفرما، مدیر مکتب یا هم مالک یک فروشگاه - باید تدابیر معقول را برای «قابل دسترس ساختن» محیط کار برای یک شخصی دارای معلولیت عملکردی اتخاذ کند.

کدام ساحات شامل میگردد؟

ممنوعیت تبعیض به شکل دسترسی ناقص در همه ساحات اجتماع که امروز شامل قانون تبعیض میگردد، اعتبار دارد. به استثنای زمانی که شخص مسکن را به کرایه میدهد و یا هم میفروشد. این ممنوعیت از جمله در این ساحات اعتبار دارد:

- زندگی کاری
- در ساحه آموزش
- مراقبت های صحی - درمانی (حتی موسسات خصوصی مراقبتی)
- خدمات اجتماعی
- تماس های انفرادی با ادارات دولتی (پیش آمد)
- معامله با اجناس و خدمات

این که تدابیر باید معقول باشد به چه معنی است؟

شخصی که مسئول کار و فعالیت است باید تدابیر معقول دسترسی را اتخاذ کند. اما تدابیر معقول دسترسی به چه معنی است؟ این سوال را نمیتوان به یک شکل کلی پاسخ داد بلکه این موضوع بستگی دارد به شرایط در هر قضیه انفرادی.

اساس کار را در هنگام ارزیابی، همان شرایط دسترسی تشکیل میدهد که در سایر قوانین و مقررات موجود میباشد. این میتواند به طور مثال قانون محیط کار، قانون مکتب یا برنامه مکتب و قانون ساختمان باشد. در صورت عدم موجودیت چنین شرایط، موضوع مربوط تدابیر ساده تر دسترسی میگردد. به طور مثال منتقل ساختن برخی اجناس در یک فروشگاه و یا هم مشایعت نمودن یک مسافر در وسایل نقلیه همگانی.

ارزیابی معقول بودن یک اقدام از جمله مربوط میگردد به موجودیت شرایط اقتصادی و عملی برای اجرای آن اقدام در همان بخش. همچنان وسعت و طولانی مدت بودن تماس میان فرد و کار نیز در نظر گرفته میشود. به طور مثال اجرای این اقدامات در هنگام استخدام و یا هم آموزش برای یک مدت طولانی، بیشتر معقول به نظر میرسد تا در مقایسه با به یک تماس کوتاه تر.

از سطح زمین تا سقف

پیروی از قانون و عدم تخطی از قانون تبعیض به شکل "دسترسی ناقص"، گام نخست شمرده میشود. این را میتوان سطح نامید و برای رسیدن به سقف - یعنی برای این که یک شغل یا کار برای افراد دارای معلولیت عملکردی به شکل کامل قابل دسترس ساخته شود - چیزهای زیادی توقع میشود. فعالیت برای یک محیط قابل دسترس به معنی فعالیت برای شامل ساختن، پایداری و حقوق انسانی میباشد. یک شکل آن اینست که از همان ابتدا تلاش صورت گیرد تا کار و فعالیت طوری تنظیم گردد که برای بیشترین تعداد ممکن، قابل دسترس باشد.

Detta är en översättning till dari av DO:s informationsblad "Bristande tillgänglighet är diskriminering".

اداره مبارزه با تبعیض DO
Diskrimineringsombudsmannen (DO)
www.do.se
Box 4057, 169 04 Solna
شماره تلفون 08-120 20 700
آدرس ایمیل do@do.se